

У СПОМЕН АКАДЕМИКУ ЈЕВТУ МИЛОВИЋУ

Поштовани другови и колеге академици,

Ово је прва седница Одјељења умјетности ЦАНУ после смрти нашег најстаријег члана, академика Јевта Миловића.

Не само куртоазно, већ по осећању дубоког поштовања према њему и његовом делу, желим да му посветимо неколико тренутака и одамо дужну пошту.

Јевтов животни пут и судбина су и типични и нетипични за предратног црногорског интелектуалца. Типично је сиротињско школовање, понекад чак са статусом слуге; типична је жеља за науком; типичне су и интелектуалне способности. А изузетни су његово трудољубље и умешност да се снађе у тескобним животним околностима.

Ова два својства су омогућила да дечак из Бањана заврши два факултета, у Београду и Берлину; да постане докторанд и одбрани докторску дисертацију код слависте светског реномеа, Микса Фасмера, који је задужио славистичку науку капиталним делом „Етимолошки речник словенских језика“.

У свом доста неспокојном животу он се сваким послом бавио предано: професор гимназије, архивист, библиотекар, службеник музеја, лектор српског језика на немачким универзитетима, професор германистике на Задарском факултету, сарадник Историјског института Црне Горе, члан Црногорске академије наука, секретар Одјељења умјетности ЦАНУ, уредник „Гласника Одјељења умјетности“ — и на свакој дужности неуморан радник. Захваљујући томе, оставио је импозантно наслеђе: двадесетак књига и више од три стотине научних и стручних радова, објављених у југословенској и светској периодици.

Јевто Миловић може бити узор још једном особином: љубављу према Црној Гори, њеној историји и култури. Иако по струци германист, највећи број књига и радова посветио је Његошу и Петру Првом.

Слободан сам да предложим Одјељењу умјетности да следећи зборник књижевнокритичких радова буде посвећен његовом научном делу. Нисмо то урадили раније јер нисмо очекивали растanak са њим. Дужност нам је да то учинимо сада, и управо ми.

Слава пријатељу свих нас, академику Јевту Миловићу!

Милосав БАБОВИЋ

28. фебруара 1991. год.

